VERORDENING (EEG) Nr. 523/77 VAN DE RAAD

van 14 maart 1977

betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor conserven van ananas, anders dan in schijven, halve schijven of spiralen, van oorsprong uit ontwikkelingslanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement (1),

Overwegende dat de Gemeenschap zich in de gemeenschappelijke verklaring van intentie betreffende de ontwikkeling van de handelsbetrekkingen met Sri Lanka, India, Maleisië, Pakistan en Singapore (2) bereid heeft verklaard oplossingen te vinden voor de vraagstukken die zich op handelsgebied voor deze landen zouden kunnen voordoen;

Overwegende dat voor verscheidene landen van het Gemenebest in Azië en inzonderheid voor Maleisië, conserven van ananas een belangrijk exportprodukt zijn waarvan de handelsstromen dreigen te worden verstoord ingevolge de uitbreiding van de Gemeenschap; dat het stelsel van algemene preferenties voor dit soort vraagstukken een oplossing kan bieden en dat derhalve bepaalde aanbiedingsvormen van conserven van ananas in het stelsel van algemene preferenties moeten worden opgenomen;

Overwegende dat de Europese Economische Gemeenschap in het kader van de UNCTAD een aanbod heeft gedaan met betrekking tot de toekenning van tariefpreferenties voor bepaalde verwerkte landbouwprodukten van de Hoofdstukken 1 tot en met 24 van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit de ontwikkelingslanden; dat de voorkeursbehandeling waarin dit aanbod voorziet voor sommige goederen vallende onder de bij vorengenoemde Verordening (EEG) nr. 1059/69 vastgestelde handelsregeling bestaat in een verlaging van het vaste element van de krachtens genoemde verordening op die goederen geheven belasting en voor de aan het eenmalige douanerecht onderworpen produkten in een verlaging van dit recht; dat de preferentiële invoer voor de betrokken produkten zonder kwantitatieve beperking zal kunnen geschieden; dat evenwel wegens, enerzijds, de gevoeligheid van de sector conserven van groenten en fruit in het algemeen en, anderzijds, de noodzaak om de belangen van de ACS-Staten op dit gebied te vrijwaren, voor conserven van ananas, anders dan in schijven, halve schijven of spiralen een bijzondere regeling dient te worden vastgesteld bestaande in de toekenning van een verlaging van het voor dit produkt geldende douanerecht binnen de grenzen van een communautair tariefcontingent;

Overwegende dat aan het betrokken aanbod een clausule is verbonden die bepaalt dat de Gemeenschap dit aanbod heeft gedaan in de veronderstelling dat alle belangrijke industrielanden die lid zijn van de OESO deelnemen in de toekenning van de preferenties en zich hiervoor in vergelijkbare mate inspannen; dat uit de conclusies overeengekomen binnen de UNCTAD blijkt dat dit aanbod, hoewel van tijdelijke aard, geen verplichting is en later in zijn geheel of gedeeltelijk kan worden ingetrokken; dat deze mogelijkheid onder andere kan worden aangewend om verbetering te brengen in ongunstige situaties die in de ACS-Staten zouden kunnen ontstaan ten gevolge van de toepassing van het stelsel van de algemene preferenties;

Overwegende dat de tariefpreferenties vanaf het tweede halfjaar van 1971 van toepassing zijn en dat het dienstig is hen gedurende 1977 te blijven toepassen;

Overwegende dat de Gemeenschap derhalve voor de betrokken produkten van oorsprong uit de landen en gebieden vermeld in de bijlage, voor het jaar 1977 een communautair tariefcontingent moet openen dat de 45 000 ton niet overschrijdt, tegen een douanerecht van 12 %, verhoogd met de heffing op suiker wanneer het suikergehalte meer dan 17 gewichtspercenten bedraagt voor produkten van onderverdeling ex 20.06 B II a) 5 aa), en meer dan 19 gewichtspercenten voor produkten van onderverdeling ex 20.06 B II b) 5 aa);

(1) PB nr. C 30 van 7. 2. 1977, blz. 25.
(2) PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 195.

Overwegende dat het stelsel van algemene preferenties overeenkomstig Protocol nr. 23 dat gehecht is aan de Toetredingsakte (1), met ingang van 1 januari 1974 integraal toepasselijk is in de nieuwe Lid-Staten;

Overwegende evenwel dat dit stelsel voor de betrokken produkten in de nieuwe Lid-Staten zou leiden tot de toepassing, in 1977, van hogere douanerechten dan of nagenoeg even hoge douanerechten als die welke op grond van de bepalingen van bovengenoemde Akte over het algemeen door de nieuwe Lid-Staten zullen worden toegepast voor derde landen; dat deze toestand noch met de geest, noch met de opzet van het stelsel van algemene preferenties in overeenstemming zou zijn; dat men, ten einde ook voor deze produkten een gelijkwaardige preferentiële marge te handhaven ervoor moet zorgen dat daarop verlaagde douanerechten worden toegepast volgens regels welke gebaseerd zijn op het beginsel dat in de nieuwe Lid-Staten een preferentie wordt gehandhaafd, evenredig aan die welke bestaat tussen de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief en de in artikel 1 van deze verordening vermelde rechten; dat men tevens, ten einde de begunstigde ontwikkelingslanden en zo gunstig mogelijke behandeling te geven, zulks in overeenstemming met de doelstellingen van het preferentiestelsel, de in voornoemd artikel 1 vermelde rechten dient toe te passen in alle gevallen waarin de volgens bovenvermelde regels berekende rechten hoger blijken te zijn dan voornoemde rechten;

Overwegende dat dit tariefcontingent uitsluitend moet gelden voor produkten van oorsprong uit de betrokken landen en gebieden, waarbij het begrip „produkten van oorsprong" moet worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 802/68 van de Raad van 27 juni 1968 betreffende de gemeenschappelijke definitie van het begrip „oorsprong van goederen" (2);

Overwegende dat met name dient te worden gewaarborgd dat alle importeurs van de Gemeenschap te allen tijde en in gelijke mate toegang hebben tot genoemde contingenten en dat het aan deze contingenten verbonden recht zonder onderbreking wordt toegepast op alle invoer van de betrokken produkten in alle Lid-Staten tot dit tariefcontingent geheel is uitgeput; dat het communautaire karakter van genoemd contingent in het licht van de hierboven uiteengezette beginselen lijkt gewaarborgd wanneer bij het benutten van dit communautaire tariefcontingent van een verdeling over de Lid-Staten wordt uitgegaan; dat daartoe bovendien in het kader van dit stelsel van aanwending slechts die produkten daadwerkelijk kunnen worden afgeboekt, die bij de douane ten invoer tot verbruik worden aangegeven en vergezeld zijn van een certificaat van oorsprong;

Overwegende dat ten einde rekening te houden met de ontwikkeling van de invoer van de betrokken produkten in de verschillende Lid-Staten de contingenten in twee gedeelten dienen te worden gesplitst, waarbij het eerste gedeelte onder de Lid-Staten wordt verdeeld en het tweede gedeelte een reserve vormt die ten doel heeft later de behoeften van de Lid-Staten die hun aanvankelijk contingent volledig hebben benut te dekken; dat de vorengenoemde reserve er bovendien toe strekt een onbenut blijven van de contingenten ten nadele van belanghebbende ontwikkelingslanden te voorkomen en beantwoordt aan bovengenoemd doel van verbetering van het stelsel van algemene preferenties; dat het om aan de importeurs van elke Lid-Staat enige zekerheid te waarborgen aanbeveling verdient het eerste gedeelte van het communautaire tariefcontingent in het onderhavige geval vast te stellen op 80 % van het volledige contingent;

Overwegende dat het deelnemingspercentage voor het eerste gedeelte van het contingent, op basis van de beschikbare statistische gegevens die slechts een betrekkelijk korte periode dekken, en die gewogen moeten worden aan de hand van de ramingen voor het contingentsjaar, als volgt kan worden vastgesteld:

Duitsland	20,5 %
Benelux	4,9 %
Frankrijk	0,5 %
Italië	2,0 %
Denemarken	1,9 %
Ierland	1,0 %
Verenigd Koninkrijk	69,2 %;

Overwegende dat de aanvankelijke contingenten van de Lid-Staten voor de betrokken produkten snel of minder snel uitgeput kunnen zijn; dat het — om hiermee rekening te houden en elke onderbreking te vermijden — van belang is dat elke Lid-Staat die zijn aanvankelijk contingent bijna volledig heeft benut, overgaat tot het opnemen van een aanvullend contingent uit de reserve; dat door elke Lid-Staat tot deze opname moet worden overgegaan wanneer elk van zijn aanvullende contingenten bijna geheel is benut, en wel zolang de reserve dit toelaat; dat de aanvankelijke en aanvullende contingenten geldig moeten zijn tot het einde van de contingentsperiode; dat het evenwel dienstig lijkt, de Lid-Staten in staat te stellen de uitoefening van hun gecumuleerde verplichting tot opneming uit de hoeveelheid van de reserve te beperken tot een niveau dat niet hoger is dan 40 % van hun aanvankelijke quotum; dat deze wijze van beheer een nauwe samenwerking vereist tussen de Lid-Staten en de Commissie, welke met name moet kunnen volgen in hoeverre de contingenten zijn benut, en de Lid-Staten hiervan in kennis stelt;

Overwegende dat, indien er op een bepaalde datum van de contingentsperiode in één of andere Lid-Staat

(1) PB nr. L 73 van 27. 3. 1972, blz. 14.
(2) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 1.

een belangrijk overschot bestaat, het noodzakelijk is dat deze staat daarvan een aanzienlijk percentage in de reserve terugboekt ten einde te vermijden dat een deel van het communautaire tariefcontingent in een Lid-Staat onbenut blijft terwijl het in andere Lid-Staten benut zou kunnen worden;

Overwegende dat aangezien het Koninkrijk België, het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg verenigd zijn in en vertegenwoordigd worden door de Benelux Economische Unie, elke handeling met betrekking tot het beheer van het aan voornoemde Economische Unie toegewezen quotum kan worden verricht door één van haar leden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Van 1 januari tot en met 31 december 1977 wordt in de Gemeenschap een communautair tariefcontingent geopend van 45 000 ton voor de invoer van conserven van ananas, anders dan in schijven, halve schijven of spiralen, van de onderverdelingen ex 20.06 B II a) 5, ex 20.06 B II b) 5, ex 20.06 B II c) 1 dd) en ex 20.06 B II c) 2 bb) van het gemeenschappelijk douanetarief. In het kader van bedoeld tariefcontingent wordt het douanerecht geschorst tot een niveau van 12 %, verhoogd met de heffing op suiker wanneer het suikergehalte meer dan 17 gewichtspercenten bedraagt voor produkten van onderverdeling ex 20.06 B II a) 5 aa), en meer dan 19 gewichtspercenten voor produkten van onderverdeling ex 20.06 B II b) 5 aa).

Bij invoer in Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk, zijn de douanerechten van toepassing die worden vastgesteld door de rechten welke worden verkregen door het verschil tussen, enerzijds, het laagste op 1 januari 1972 voor de in de bijlage genoemde ontwikkelingslanden toegepaste recht en, anderzijds, het recht van het gemeenschappelijk douanetarief, met 80 % te verminderen te vermenigvuldigen met een coëfficiënt die gelijk is aan de preferentiemarge die bestaat tussen het in de eerste alinea vermelde recht van 12 % en de krachtens het gemeenschappelijk douanetarief toepasselijke rechten.

Het recht van 12 %, vermeld in de eerste alinea, is evenwel van toepassing wanneer de uit bovenvermelde berekening voortvloeiende rechten hoger zijn dan deze.

2. De toegang tot dit tariefcontingent geldt uitsluitend voor produkten van oorsprong uit de in de bijlage vermelde landen en gebieden. De invoer evenwel waarvoor reeds vrijstelling van douanerechten geldt uit hoofde van een ander door de Gemeenschap toegekend preferentieel tariefstelsel, wordt niet op dit contingent afgeboekt.

Het begrip „produkten van oorsprong" wordt ter toepassing van deze verordening vastgesteld volgens de procedure van artikel 14 van Verordening (EEG) nr. 802/68.

Artikel 2

1. Een eerste contingentsgedeelte van 36 000 ton wordt onder de Lid-Staten verdeeld; de quota die behoudens het bepaalde in artikel 5 tot en met 31 december 1977 geldig zijn, belopen per Lid-Staat:

Duitsland	7 380 ton
Benelux	1 764 ton
Frankrijk	180 ton
Italië	720 ton
Denemarken	684 ton
Ierland	360 ton
Verenigd Koninkrijk	24 912 ton.

2. Het tweede gedeelte van 9 000 ton vormt de reserve.

Artikel 3

1. Indien het aanvankelijke quotum van een Lid-Staat zoals vastgesteld in artikel 2, lid 1, dan wel dat zelfde quotum, verminderd met het bij toepassing van artikel 5 in de reserve teruggestorte gedeelte, voor 90 % of meer is benut, gaat deze Lid-Staat, door middel van een kennisgeving aan de Commissie, onverwijld over tot opneming, voor zover in de reserve nog een voldoende hoeveelheid aanwezig is, van een tweede quotum ter grootte van 10 % van zijn aanvankelijk quotum, eventueel op één eenheid naar boven afgerond.

2. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van een van zijn aanvankelijke quota, het door hem opgenomen tweede quotum voor 90 % of meer heeft benut, gaat hij op de in lid 1 vermelde voorwaarden over tot opneming van een derde quotum ter grootte van 5 % van zijn aanvankelijk quotum, eventueel op één eenheid naar boven afgerond.

3. Indien een Lid-Staat, na volledige benutting van zijn tweede quotum, het door hem opgenomen derde quotum voor 90 % of meer heeft aangewend gaat hij volgens dezelfde voorwaarden over tot opneming van een vierde quotum, dat gelijk is aan het derde. Deze procedure wordt verder toegepast totdat de reserve is uitgeput.

4. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 kan een Lid-Staat overgaan tot opneming van geringere hoeveelheden dan de in die leden vastgestelde quota, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat die quota wellicht niet geheel zullen worden benut. Hij deelt aan de Commissie de redenen mede die tot toepassing van de bepalingen van het onderhavige lid hebben geleid.

5. Iedere Lid-Staat kan, onder mededeling hiervan aan de Commissie, het gecumuleerde totaal van zijn extra quota beperken tot 40 % van zijn aanvankelijk quotum.

Artikel 4

De overeenkomstig artikel 3 opgenomen extra quota gelden tot en met 31 december 1977.

Artikel 5

Indien één Lid-Staat op 15 september 1977 een van zijn aanvankelijke quota niet geheel heeft aangewend, stort hij uiterlijk op 1 oktober 1977 van de niet benutte hoeveelheid het gedeelte boven 20 % van zijn aanvankelijk quotum in de reserve terug. Hij kan een grotere hoeveelheid terugstorten, wanneer er aanleiding is om aan te nemen dat deze anders onbenut zal blijven.

De Lid-Staten geven uiterlijk op 1 oktober 1977 aan de Commissie kennis van de totale invoer van de betrokken produkten die tot en met 15 september 1977 heeft plaatsgevonden en op het communautaire contingent is afgeboekt, alsmede eventueel van het gedeelte van elk van hun aanvankelijke quota die zij in elk van de reserves terugstorten.

Artikel 6

De Commissie houdt boek van de door de Lid-Staten overeenkomstig de artikelen 2 en 3 geopende quota, en geeft, zodra de opgaven haar bereiken, iedere Lid-Staat kennis van de in de reserves nog aanwezige hoeveelheden.

Zij stelt de Lid-Staten uiterlijk op 15 oktober 1977 in kennis van de stand van elk van de reserves, na de overeenkomstig artikel 5 verrichte terugstortingen.

Zij ziet erop toe dat de opneming waardoor een van de reserves volledig wordt uitgeput, tot de nog beschikbare hoeveelheid beperkt blijft en deelt daartoe aan de Lid-Staat die de laatste opneming verricht, mede hoeveel dit saldo bedraagt.

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen opdat bij opening van de overeenkomstig artikel 3 door hen opgenomen extra quota, de door hen ingevoerde hoeveelheden zonder onderbreking afgeboekt kunnen worden op hun gecumuleerd aandeel in het communautaire contingent.

Artikel 7

1. De Lid-Staten waarborgen aan de op hun grondgebied gevestigde importeurs van bedoelde produkten de vrije toegang tot het hun toegekende quotum.

2. De werkelijke uitputtingsgraad van de quota van de Lid-Staten wordt vastgesteld op basis van de invoer van bedoelde produkten die bij de douane ten invoer tot verbruik zijn aangegeven, en welke vergezeld gaan van een certificaat van oorsprong conform het bepaalde in artikel 1, lid 2.

3. Een produkt kan slechts voor het tariefcontingent in aanmerking komen, indien het in lid 2 bedoelde certificaat van oorsprong vóór de datum waarop de heffing van rechten opnieuw wordt ingesteld, is overgelegd.

Artikel 8

De Lid-Staten verstrekken de Commissie maandelijks een opgave van de invoer van de betrokken produkten die daadwerkelijk op hun quota is afgeboekt, zowel in waarde, uitgedrukt in rekeneenheden, als in hoeveelheid, uitgedrukt in tonnen.

Artikel 9

Wanneer de Gemeenschap vaststelt dat produkten die onder de in artikel 1 bedoelde regeling vallen, in de Gemeenschap worden ingevoerd in zodanige hoeveelheden of tegen zodanige prijzen dat daardoor ernstig nadeel wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de producenten van de Gemeenschap welke gelijksoortige of rechtstreeks daarmee concurrerende produkten voortbrengen, dan wel een ongunstige situatie in de ACS-Staten wordt geschapen, kunnen de in de Gemeenschap toegepaste douanerechten voor de betrokken produkten gedeeltelijk of volledig worden hersteld ten opzichte van de landen of gebieden die het nadeel hebben veroorzaakt. Deze maatregelen kunnen eveneens worden getroffen, indien het ernstige nadeel of het gevaar daarvoor beperkt blijft tot een enkel gebied van de Gemeenschap.

Artikel 10

1. Ter uitvoering van artikel 9 kan de Commissie bij verordening besluiten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor een bepaalde periode weder in te voeren.

2. Indien de Commissie door een Lid-Staat werd verzocht op te treden, spreekt zij zich uit binnen een maximumtermijn van tien werkdagen, te rekenen vanaf de ontvangst van het verzoek; zij deelt aan de Lid-Staten mede welk gevolg aan het verzoek werd gegeven.

3. Iedere Lid-Staat kan de maatregel van de Commissie binnen de tien werkdagen volgende op de dag der mededeling daarvan aan de Raad voorleggen. Het beroep op de Raad heeft geen opschortende werking. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de betrokken maatregel wijzigen of vernietigen.

Artikel 11

Het bepaalde in de artikelen 9 en 10 laat de toepassing van de vrijwaringsclausules die krachtens artikel 43 van het Verdrag in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of krachtens artikel 113 van het Verdrag in het kader van de gemeenschappelijke handelspolitiek zijn vastgesteld, onverlet.

Artikel 12

De Lid-Staten en de Commissie werken nauw samen opdat deze verordening wordt nageleefd.

Artikel 13

1. Verordening (EEG) nr. 3028/76 van de Raad van 13 december 1976 betreffende de opening, de verdeling en de wijze van beheer van een communautair tariefcontingent voor conserven van ananas, anders dan in schijven, halve schijven of spiralen, van oorsprong uit ontwikkelingslanden (1), wordt ingetrokken.

2. Verwijzingen naar de krachtens lid 1 ingetrokken verordening gelden als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 14

Deze verordening treedt in werking op 1 april 1977.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 14 maart 1977.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. SILKIN

(1) PB nr. L 349 van 20. 12. 1976, blz. 151.

BIJLAGE

Lijst van ontwikkelingslanden en -gebieden die algemene tariefpreferenties genieten

I. ONAFHANKELIJKE LANDEN

Afghanistan
Algerië
Angola
Arabische Republiek Egypte
Arabische Republiek Jemen
Argentinië
Bahama-eilanden
Bahrein
Bangla Desh
Barbados
Benin
Bhoetan
Birma
Bolivië
Botswana
Boven-Volta
Brazilië
Burundi
Centraalafrikaanse Republiek
Chili
Columbia
Comoren
Costa Rica
Cuba
Cyprus
Democratische Volksrepubliek Jemen
Dominicaanse Republiek
Ecuador
El Salvador
Equatoriaal Guinea
Ethiopië
Fidji
Filippijnen
Gaboen
Gambia
Ghana
Granada
Guatemala
Guinea
Guinea Bissau
Guyana
Haïti
Honduras
India
Indonesië
Irak
Iran
Ivoorkust
Jamaïca
Joegoslavië
Jordanië
Kaapverdië
Kameroen
Katar
Kenia
Khmerrepubliek
Koeweit
Kongo (Volksrepubliek)
Korea (Zuid-)
Laos
Lesotho
Libanon
Liberia
Libië
Madagaskar
Malawi
Malediven
Maleisië
Mali
Marokko
Mauretanië
Mauritius
Mexico
Mozambique
Nauru
Nepal
Nicaragua
Niger
Nigeria
Oeganda
Oman
Pakistan
Panama
Papoea Nieuw-Guinea
Paraguay
Peru
Principe en São Tomé (eilanden)
Roemenië
Rwanda
Saoedi-Arabië
Senegal
Seychellen
Sierra Leone
Singapore
Soedan
Somalia
Sri Lanka
Suriname
Swaziland
Syrië
Tanzanië
Thailand
Togo
Tonga
Trinidad en Tobago
Tsjaad
Tunesië
Uruguay
Venezuela
Verenigde Arabische Emiraten:
- Aboe Dhabi
- Dubai
- Ras-al-Khaimah
- Fujairah
- Ajman
- Sjardja
- Umm al Quaiwan

Vietnam
West-Samoa
Zaïre
Zambia

II. LANDEN EN GEBIEDEN

afhankelijk van of beheerd door of waarvan de buitenlandse betrekkingen geheel of gedeeltelijk worden waargenomen door Lid-Staten van de Gemeenschap of derde landen

Afar- en Issagebied
Australisch grondgebied in het Zuidpoolgebied
Belize
Benedenwindse eilanden (1)
Bermuda eilanden
Bovenwindse eilanden (2)
Brits grondgebied in de Indische Oceaan (Aldabra, Desroches eilanden, Farquhar, Tchagos eilanden)
Brits grondgebied in het Zuidpoolgebied
Brits Oceanië (3)
Brunei
Cayman eilanden en onderhorigheden
Christmaseiland
Corn en Swan eilanden
Eilanden in de Stille Oceaan onder beheer of mandaat van de Verenigde Staten van Amerika (4)
Falkland eilanden en onderhorigheden
Franse Zuidpoolgebieden
Frans Polynesië
Gibraltar
Heard en McDonald eilanden
Hong-Kong
Kokos (Keeling) eilanden
Macao
Mayotte
Nederlandse Antillen
Nieuw-Caledonië en onderhorigheden
Nieuw-Zeeland, grondgebieden onderhorig aan (Cook eilanden, Niue eiland, Tokelaoe eilanden, Ross)
Norfolk (eiland)
Portugees Timor
Sint-Helena (eiland) (met inbegrip van Ascension, Diego Alvarez of Gough, Tristan da Cunha)
Spaans grondgebied in Afrika
Turks en Caicos eilanden
Virginische eilanden van de Verenigde Staten (eilanden St. Croix, St. Thomas, St. John, enz.)
Wallis archipel en Futuna eiland

Opmerking: bovenstaande lijsten kunnen later worden gewijzigd, rekening houdend met veranderingen in de internationale status van landen of gebieden.

---

(1) Antigua, Montserrat, St. Christoffel en Nevis, Anguilla, (Britse) Virginische eilanden.
(2) Dominica, St. Lucia, St. Vincent.
(3) De Gilberteilanden, Tuvalu, de Britse Salomons eilanden, het condominium van de Nieuwe Hebriden en Pitcairn.
(4) De eilanden in de Stille Oceaan onder beheer van de Verenigde Staten omvatten: Goeam, Amerikaans Samoa (met inbegrip van het eiland Swains), de Midway eilanden, de eilanden Johnston en Sand, het eiland Wake; de eilanden onder mandaat: de Carolinen, de Marianen en de Marshall eilanden.